

Pöytäkirja Aleksanteri Åkermanin jälkeläisten Sukuseuran kokouksesta, joka pidettiin sunnuntaina 5. 7. 1992 Hilja ja Vilho Kasalan luona. Läsnä oli 70 osanottajaa. (Liite 1.)

1§

Perinteisen tavan mukaan kokousväki osallistui Alatornion kirkossa pidettyyn jumalnpalvelukseen, jota ennen oli puheenjohtaja Pertti Vuennon johdolla laskettu kukkia edesmenneen Eliisa Höynälänmaan haudalle. Kokouspaikalla vietettiin hiljainen hetki edellä mainitun vainajan muistolle.

2§

Seuran puheenjohtaja Pertti Vuento avasi kokouksen. Hän kertoi aluksi Kasalan talon historiasta, jota voidaan seurata aina 1500-luvulle Kustaa Vaasan aikaan. Ko. tila on pysynyt Kasalan suvun hallussa 1600-luvun alkupuolelta. Kokouksen puheenjohtajaksi valittiin Pertti Vuento ja sihteeriksi Arvo Vuento.

3.§

Edellisen kokouksen pöytäkirja luettiin ja hyväksyttiin.

4. §

Eero Vuento esitteli laatimansa sukutiedoston uutta painosta, jossa on kerrottu ~~myös~~ jonkin verran myös tilojen historiaa ns. perhetaulujen muodossa. (Liite 2.) Eero kertoi myös siitä, miten kantaisä Aleksanteri Åkermanin ~~suku~~ on siirtynyt Kemijokivarresta Alatorniolle.

5.§

Puheenjohtajan esityksestä päätettiin ruveta keräämään sukua ja sen jäsenten vaiheita koskevia erikoistietoja, joista laaditaan lyhyitä kirjoitelmia, kerätään vanhoja valokuvia, kirjeitä yms. Ko hanketta johtamaan valittiin Eero Vuento ja häntä avustamaan Arvo Vuento. Tuloksia tarkastellaan seuraavassa kokouksessa.

6. §

Sukuseuran puheenjohtajaksi valittiin Pertti Vuento ja sihteeriksi

Arvo Vuento. Toimikuntaan valittiin edellä mainittujen lisäksi
Riitta Kasala ja Eero Vuento.

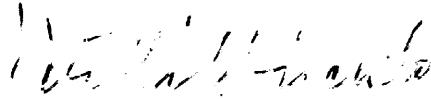
7. §

Seuraava kokous päätettiin pitää kahden vuoden kuluttua Anja ja
Martti Ahon luona (Åkerin talossa).

8. §

Puheenjohtaja kiitti kokosväen puolesta vieraanvaraista isäntä-
väkeä ja päätti kokouksen.

Kokouksen puolesta:

puh. joht. Pertti Vuento

siht. Arvo Vuento

Sukutiedoston esittely 1

05.06.1992

Siitä, miten Aleksanterin suku on siirtynyt Kemijokivarresta Alatorniolle on ollut jo useissa aikaisemmissa sukukokouksissa puhetta. Lyhyt kertaus ei liene kuitenkaan pahitteeksi. Ensimmäinen jo kirkonkirjoissakin esiintyvä esi-isä, Anders Maunu, löytyy Maunun talon omistajana Taivalkoskella v.1676. On hyvin mahdollista, että jo hänen vanhempansa olisivat asuneet Taivalkosken tienoilla. Hänen pojanpoikansa siirtyi sitten 1717 isännäksi Mölön taloon n. 6 km jokirantaa ylemmäs. Hänen poikansa vuorostaan siirtyi uutistilalliseksi Vaaranpään joen itärannalle, josta lapset hajaantuivat pääasiassa Tornion tienoille. Tänne tuli myöskin Pehr Aleksanterin isä.

Kovin tarkkaa kuvaa siitä miten Taivalkoskella vanhaan aikaan elettiin ei ole vastaan tullut, mutta maanviljelys ja kalastus ovat varmaankin heidät ruuassa pitäneet. Tilat olivat kokolailla suuria nykymittapuun mukaan n. 800 ha, mutta kun metsällä ei ollut muuta kuin polttopuu- ja rakennuspuukäyttö ei siitä ollut paljon hyvinvoinnin kohottajaksi. Kyllähän metsästä saatiin luonnollisesti myöskin tarpeet lohipatoihinmitä ei suinkaan sovi unohtaa.

Kemijoen lohen kanssa on riideltty aikojen alusta. Koska meidänkin esi-isämme ovat siinä puuhassa olleet mukana elinkeinonsa puolesta luen lyhyen otteen Jatulissa olleesta kirjoituksesta, jossa sukutiedoston perhetaulussa 2 mainittu Johan Maunu esiintyy Taivalkosken ympärillä olevien kyläkuntien edusmiehenä. Erimielisyyden aiheena näyttää olleen, kuten tavallista, jokisuussa kalastavien ja ylempänä olevien etujen jako. Tämäkin kertomus kuvaa syvää luottamuksen puutetta virkavaltaa-niin maallista kuin hengellistäkin kohtaan. Näin Jatulissa: Maaherra Johan Ehrensköld tahtoi talollisten tekemän Kemijoen suulla olevan Kurimon kalastuspaikkaa koskevan anomuksen käsittelyä varten v.1702 saada käytettäväkseen ne Kemijoen vanhat asiakirjat, jotka koskivat lohenkalastusta ja joita säilytettiin Tervolan kirkossa erityisessä lohiasiakirja-arkussa. Nimismies Samuel Paldan, joka oli saanut maaherralta tehtäväksi hankkia nämä asiakirjat, lähti yhdessä kirkkoväärti Matti Olavinpojan kanssa kesällä 1702 Tervolan kirkkoon, otti arkun ja lähti kuljettamaan sitä veneellä Kemins kirkolle. Matkan varrella Taivalkoskella eräät Koroisten talolliset pidättivät hänet, haukkuiivat kirkonvarkaaksi ja riistivät arkun. Asiaa tutkittaessa arkun ryöstäjät ilmoittivat, ettei nimismies ilmoittanut heille ollen

kaan Tervolan kirkossa käynnin tarkoitusta. Ryöstössä päätekijänä ollut Kaapriel Inkilä oli arvellut, että parempi on ottaa asiakirjarkku pois, koska nimismies Paldan oli useita kertoja huolimattomasti käsitellyt pitäjän tärkeitä asiakirjoja. Inkilä oli muutenkin käyttäytynyt uhkaavasti. Hannu Juopperi ja Jussi Sormunen veivät arkun johtomiehensä Juho Maunun luo, joka oli myös ollut paikalla arkkua riistetäessä. "Koko maakunnan läsnäollessa ja suostumuksella" he halusivat antaa arkun Maunulle. Tämä antoi kuitenkin Mikko Pajarin viedä arkun takaisin Tervolan kirkkoon, mistä se uudelleen tuotiin Maunulle ja jätettiin hänelle, kuten "kyläkunta todisti" Arkku murrettiin nyt auki pitäjänkirjuri Erik Frankin läsnäollessa, mutta ilman arkun avaimia hallussapitävän Kemin rovastin Laurentius Forbuksen lupaa. Syyksi Maunu ilmoitti, että oli tärkeää saada talonpoikien haltuun näiden asiakirjojen kopiot. Asiakirjat kopioitiin ilmeisesti pitäjänkirjurin toimesta."

Tähän tilaisuuteen tekemässäni sukutiedoston uudessa painoksessa on jonkin verran kerrottu tilojen historiasta-pääasiassa se käsittää kuitenkin perhetauluja, jotka on pyritty saattamaan tilanteen 01.01.1992 tasalle. Kaikkien perheiden osalta se ei ole onnistunut huolimatta siitä, että olen lähettänyt pitkälti toista sataa kirjettä.

Sukutiedostoa luettaessa on huomattava, että perhetaulujen esittely tapahtuu sukututkimuskäytännön mukaisesti aina lasten ikäjärjestyksessä. Aleksanterin lasten osalta se alkaa Erkin vanhimmasta lapsesta Ellenistä (Taulu 8) ja päättyy Juhanin nuorimman jälkeläisen Martti Iivarinpoika Raution perhetauluun No 319. Sisällysluettelo auttaa löytämistä.

Perhetaulujen loppuun olen koettanut laittaa puolison vanhempien tiedot-nimet synt. ja kuolinajat. Tämän olen tehnyt ajatellen lapsia ja lastenlapsia, jotka näin saavat jonkinlaista tietoa isovanhemmistaan, jos vaikka sukutiedostoa ei olisi vielä keskitetympin kerätty. Kaikkien osalta tämäkään työ ei ole onnistunut.

Tietojen tulostusvaiheessa on muutamilta riveiltä tapahtanut tavuviiva tai viimeinen kirjain pois. Olen niitä koettanut jälkeinpäin paikkaila.

Tiedoston lopussa on Pertin tekemä sukupuu täydennettynä uusilla versoilla.

Toivoisin, että ilmoittaisitte minulle mahdollisista virheistä tai unohduksista perhekuntanne osalta.

maa norteva Pohjolan ääriellä on,
se on entistaistojen tanner,
niin rohkea, reima ja horjumaton,
se on muistojen mainio manner.
Tämä maa minun mieltäni innostaa,
se on kymmenen, kymmenen virran maa.

Kesäaurinkos kanssa mä valvonut oon
ja viettänyt yötöntä yötä,
ja vaipuen vienohon haaveiloon
vain katsonut Luojan työtä.
En tenhoas tuota voi unhoittaa,
oi kymmenen, kymmenen virran maa.

Olet voiman ja vilppauden kotimaa,
Tätä kannat kaksoisleimaa,
se mieleni toivoja toinnuttaa,
se antavi intoa reimaa.
Oi loistaos loitos aikojen taa,
tulevaisten toivojen kallis maa.

Vuoden 1992 sukkokouksen ohjelma

Kokoustalon esittely.

Kokouksen avaus ja Elisi Höynälänmaan muiston kunnioittaminen.

Kokouksen puheenjohtajan valinta.

Kokouksen sihteerin valinta.

Edellisen kokouksen pöytäkirjan tarkistus.

Osanottajaluettelo ja kustannusten periminen.

Sukutietojen selvittämistilanne.

Sukutietojen selvittämisen jatkaminen.

Sukuseuran toimikunnan ja sihteerin valinta.

Seuraavasta sukkokouksesta päättäminen.

Ilmoitusasioita: Arpelan kyläkirja. Kivirannan ja Putaan kyläkirja.

Muut mahdolliset asiat.

Kokouksen päättäminen.

Tääl Pohjanlahden rannalla
ja vihreällä nurmella
on kotini, vaik matala,
se ompi mulle onnela.

Tääl tuoksuu lehto tuuhea,
tääl leimuu laakso lauhkea,
tääl laulelen mä ilolla,
oi kaunis kallis Pohjola.